

Dat ene malle punt

Na het gymnasium in Hilversum ging ik wiskunde studeren. Waarom wiskunde? Tja, ik weet niet beter of ik wilde wiskunde studeren. Het is nog even natuurkunde en zelfs nog even informatica geweest maar ik kwam altijd weer terug bij wiskunde. Toen ik mijn wiskundeleraar op het gymnasium vertelde dat ik wiskunde wilde studeren zei hij dat ik er nog maar eens goed over na moest denken want het was wel een moeilijke studie ...

Ik heb het erg naar mijn zin gehad op de wiskundefaculteit. Ik begon in 1987 met nog 25 anderen aan de studie. Het was het jaar van onder andere Rieuwert Blok, Miriam van der Gulik, Edwin van den Heuvel, Chris Zaal, Bas Terwijn en Erik Weernekens. Naar mijn weten heeft de helft van mijn eerste jaar zijn studie ook daadwerkelijk afgerond.

Ik herinner me nog de eerste lessen lineaire algebra van Harry Piller, de toenmalige studieadviseur. Na les één moesten we de eerste bladzijden van de syllabus bestuderen. De volgende keer vroeg hij of er vragen waren. Toen onze vragen beantwoord waren ging hij ons vragen stellen. “Klopt het wat er in de eerste alinea staat? Niet nagerekend? Dan hebben jullie het niet goed bestudeerd. Studeren doe je met potlood en papier”. Dat heeft hij een paar lessen volgehouden tot we begrepen wat er op die eerste paar bladzijden stond. Ik weet niet of ik toen wist te waarderen wat Harry Piller deed, maar achteraf heb ik er wel heel veel van geleerd. En dan de lessen projectieve meetkunde van mevrouw Paalman. Om ons het een en ander duidelijk te maken keerde zij haar handtas om boven tafel om vervolgens deze dienst te laten doen als bol. Ik weet echt niet meer waar het over ging maar naar mijn idee heeft ze het heel vaak gehad over ‘dat ene malle punt daar’.

Toen ik studeerde kreeg je maximaal zes jaar studiefinanciering. Daar heb ik optimaal gebruik van gemaakt. Op 31 augustus 1993

ben ik bij mijnheer Van der Waall afgestudeerd in de groepentheorie. Toen ik afstudeerde was de werkloosheid hoog. Daar kwam bij dat ik geen idee had wat ik wilde maar ook geen idee had wat mijn mogelijkheden waren. Van mijn vader had ik het telefoonnummer gekregen van een personeelsfunctionaris bij een verzekeringsmaatschappij. Deze man raadde mij aan eerst een vak te gaan leren en dan nog eens terug te komen ... Ik ging werken bij de AKO (kiosken) op het centraalstation in Amsterdam. Heerlijk, kranten en tijdschriften verkopen op zo'n druk station. Ik werkte van zes uur 's ochtends tot half drie 's middags of van half drie 's middags tot 11 uur 's avonds dus er was altijd nog een halve dag over om andere dingen te doen. Hoewel ik het werk erg leuk vond, zag ik me daar niet tot mijn 65ste werken. Na een jaar ben ik de lerarenopleiding erbij gaan doen. Niet dat ik les wilde gaan geven maar het leek mij een nuttige algemene opleiding. Gelukkig duurde de opleiding slechts één jaar want ik vond het vreselijk! Ik heb er wél een geweldige baan aan over gehouden. Mijn stage heb ik gelopen op het Cheider. Na die stage ben ik er nog een paar jaar blijven werken. Het Cheider is een school voor orthodoxe joden in Amsterdam-Buitenveldert. Had ik kort daarvoor nog geroepen dat ik nooit in rok zou gaan lopen voor mijn werk, hield ik mij op het Cheider aan een hele lijst kledingvoorschriften: rok, knieën en ellebogen bedekt, geen blote benen, dichte schoenen, geen uitbundige sieraden, geen uitbundige make-up. Ik mocht alleen aan de meisjes lesgeven. Mijn grootste klas had vijf leerlingen, een gemengde klas 4HAVO en 4VWO. Zó vond ik lesgeven wél leuk. Het was een unieke ervaring om in de keuken te mogen kijken van de joodse cultuur. Helaas had ik op het Cheider slechts een halve aanstelling. Toen ik in 1998 van Heleen Sallé (Heleen is in 1989 wiskunde gaan studeren en is afgestudeerd in de kansrekening/statistiek) hoorde dat er vacature was bij het pensioenfonds voor de omroep in Hilversum heb ik daar gesolliciteerd. Met pijn in mijn hart heb ik afscheid genomen van het Cheider.

Sinds juli 1998 werk ik bij het Pensioenfonds PNO Media. Het fonds voert de pensioenregeling uit voor onder andere de publieke en commerciële omroepen, kabelbedrijven, reclamebedrijven en

enkele uitgeverijen. Daarnaast heeft PNO een ziektekostenverzekeringsmaatschappij. In 1998 ben ik begonnen op de afdeling pensioenbeheer. Deze afdeling zorgt er onder andere voor dat alle verzekerden jaarlijks een opgave krijgen van hun opgebouwde en verzekerde pensioenen. Vragen van verzekerden worden beantwoord: hoeveel pensioen krijg ik als ik een jaar eerder of later met pensioen ga? Er wordt op deze afdeling veel gerekend maar wiskunde op VWO-niveau is echt voldoende om alle berekeningen aan te kunnen. Kort nadat ik bij PNO kwam werken ben ik met een opleiding actuariaat begonnen. Dit is een brede opleiding waarin alles aan bod komt wat met verzekeringen te maken heeft. In het eerste jaar ligt de nadruk op de rekenvakken: hoe bereken je de premie voor een verzekering of pensioen. Een wiskundeachtergrond maakt het leven dan een stuk aangenamer. Later komen vakken als economie, boekhouden, recht, leidinggeven, beleggingsleer en ethiek aan bod. De opleiding is direct toepasbaar in mijn werk.

Na twee jaar kreeg ik een functie aangeboden op de stafafdeling. Op deze afdeling worden beleidsvoorbereidende werkzaamheden verricht. Op het moment dat er bijvoorbeeld wetswijzigingen worden aangekondigd, wordt er op de stafafdeling gerekend aan de gevolgen. Per 1 januari 2006 mag er alleen nog maar pensioen worden opgebouwd dat wordt uitgekeerd vanaf 65 jaar. PNO kende echter een pensioenleeftijd van 60 jaar. Wij hebben gekeken wat de mogelijkheden zijn om mensen toch nog voor hun 65ste met pensioen te laten gaan. Daarnaast is er een overgangsregeling gemaakt voor mensen die ouder zijn dan 55 jaar. En er moet natuurlijk gekeken worden naar de kosten. Wat kost dat allemaal en wie gaat dat betalen? Op de stafafdeling ben ik ook in aanraking gekomen met de ziektekostenverzekering. Twee jaar geleden had de ziektekostenafdeling een nieuw boekingsprogramma nodig. Dit programma moest de handmatig en elektronisch ingevoerde ziektekostennota's verwerken. Ik heb de medewerkers die de nota's invoeren geholpen met het schrijven van informatieanalyses. Met behulp van stroomschema's hebben we de programmeurs laten zien wat de nieuwe programmatuur moest kunnen. Ook hier is een wiskundeopleiding niet noodzakelijk maar het helpt wel. En dan heeft de basisverze-

kering die per 1 januari 2006 is ingevoerd de afdeling waar ik werk veel werk opgeleverd. Ik heb bij PNO een hele gevarieerde functie. Enerzijds komt dat doordat ik met pensioenen en ziektekosten bezig ben maar dat komt ook doordat PNO een klein fonds is waardoor er veel verschillende werkzaamheden op een paar afdelingen moeten plaatsvinden. Voorlopig kan ik mijn ei nog wel kwijt bij PNO.

O ja, de minister mag dan willen dat we tot tenminste onze 65ste verjaardag doorwerken, ik streef ernaar om op mijn 55ste met pensioen te gaan!

Cynthia de Nijs
cynthia.de.nijs@imail.nl